

vista „Calicul”, Sibiu.

Ex: 2

bioteca Universității

Cluj

or ȚEPELUȘ.

100 lei anual. 50 lei pe jum. an

ȘI ADMINISTR.
SIBIU
Str. Pintenului Nr. 1.

ANUNȚURI:
5 lei linia petit.

UN VIS CIUDAT

(mai înspăimântător decât al dlui Vaida).

Era o seară caldă din luna lui Cuptor
 Eu stam pierdut pe gânduri în vechiul nost' pridvor,
 Din cer lumini de fulger se proiectau în zare
 Și 'năbușitul tunet suna din depărtare,
 Sufla un vânt fierbinte iar frunza de salcâm
 Sbura pe la ferestre, așa fără stăpân,
 Părea c'o să reverse întunecatul nor
 Potop de lavă-aprinsă, potop îngrozitor,
 Țipau sinistre paseri din turnuri părăsite,
 Izbeau în sbor nesigur din aripe cernite
 Ferestrele și stâlpii sărmanii lilieci
 Și tunetul într'una urla din pietre seci,
 Crede-ai că Necuratul a pus Infernu-'n scenă
 Și-a slobozit prăpădul fără de nici o jenă;
 Eu obosit de muncă de gând întunecat
 Am adormit pe prispă și iată ce-am visat:

Părea că 'n városliget, în vechiul nost' Arad
 Stăteam cu Cicio-alături pe-o scândură de brad
 Și mă 'mbia bătrânul cu *pită* și slănină
 Când dintr'odat dispăre prin mistica grădină;
 Il caut printre lume, il caut prin piață
 Să 'ntreb dacă se poate să dăm lupta pe față,
 Târziu observ c'alături de nobilimea toată
 Stătea și baciul Cicio, făcându-și ochii roată;
 Venise la sărbarea lui Kosuth, la statuie

Ca două-trei cuvinte de laudă să spun,
 Cu toți țineau spre baciul privirile atente
 Când se porni cântarea cu „*Kosuth azt üzente*“.

Punea căldură 'n voce, puneă efect în verb
 Contesa de alături spunea că e superb
 Iar Mișka, vechiul prieten și Áladár și Dénes
 Iși răsuceau mustața bătând din palme leneș,
 Pe când din depărtare vr'o trei Români cu caru
 Zoreau spre judecată și-și înecau amaru,
 Ei nu știau sârmanii că domnul de Român
 Poate deodat' să fie și slugă și stăpân.

Un fulger se desprinsese din zarea 'ntunecată
 Și-o ploaie cu torente pornise de-odată,
 Părea că 'n fum și flacări dispărea Kosuth Feri
 Lăsând pe baciul Cicio în brațele durerii
 Curgea într'una ploaia prin monstruoase guri
 Iar șubreda statuă trosnea din 'ncheeturi,
 Par'că era și Mangra în monahalul port
 Și 'n fața tristei soarte cânta cântări de mort,
 Țârcovnicii lui Iuda țineau și ei isonul
 Privind cum se dărâmă în țândări babilonul,
 Eu îngrozit de spaimă buimac m'am deșteptat
 Dar somnul cu-a sa vraje din nou m'a 'mbrățișat.

Eram în Budapesta, războiul era 'n toi
 Părea că domnul Vaida plecase dintre noi,
 Austria-l chemase la Rundschau ca să scrie
 Că nouă nu ne trebui de nicăeri solie,
 Că neamul nostru este cu soarta împăcat,
 De Vilson nu ne pasă și nici de vr'un alt sfat,
 Poporul nostru este din lume cel mai bun
 Să fie la Isonso doar carne pentru tun,
 Pe urmă o vedea el cum își va face rost,
 Destul că eu și Mișka ne-am pus la adăpost,
 Cu Czernin sunt prieten, cu Tizsa nu stau rău
 De ce-aș sări 'n nesigur, din lac să sar în tău,
 Prostie face Goldiș că nu vrea să 'nțeleagă
 Că singur Neamțul bate America întreagă...
 ...Așa scria prin Rundschau domn Vaida-Voevod
 Și îmbăta cu apă prostitul de norod.

Umblând încoace 'ncolo pe ulițele Pestei
 Privirea 'mi se oprește pe marginea ferestei
 Vedeam cum stau la masă o seamă de fruntași
 Și cum mâncau cu poftă plăcutul papricas,
 Le gândilea simțirea un csardas înfocat
 (Era la masă-acolo chiar și un deputat)
 Iar vinul de butelii le aprindea elanul
 Și 'n mintea dogorită uitau chiar și țăranul
 Ce le plătea prin sânge ticăloșia lor...

O neam Român, sărmane, al tău conducător
 Tu-l cauți printre gloate credința s'o ațâțe
 Iar el în Budapesta în jur de chelnerițe
 Bea Tokay, joacă cãrdăș și cântă desfrânat
 Iar frontul culcă zilnic cu miile deodat'
 Români cari se aruncă prostiți în foc străin
 Lăsând în urmă jale, durere și suspin.

Dar iată că'n amurgul întunecatei sări
 Pe ulițele triste apar ulani călări
 Cu sulile lucii cu coifurile tari
 Veneau urmați de tunuri și de trudiți tunari
 Il văd trufaș pe calu-i cel sprinten și suriu
 Pe „ne'nfricatul“ nostru, pe dl I. Maniu,
 Mergea în spre Piave, Isonso sau Trentin
 Să scape Monarhia habsburgică de chin,
 Căci ce era să facă acasă 'ntre dușmani,
 Să 'nfunde pucăria pe trei sau patru ani?
 Sau să se pună'n fruntea poporului sărman
 Să-l spânzure de-o cracă sau în vr'un iatagan
 Să-și termine viața? Ar fi prostie mare
 Dacă în vremuri tulburi n'ar fi cu cel mai tare.

Dar ce-a făcut Gyulucă și ceilalți nu mai știu,
 Destul că ud de ploaie mă scol într'un târziu
 Buimac de visul groasnic, de friguri scuturat
 Dar ca să nu se uite din bruma ce-am visat
 Urmând pe domnul Vaida, îl dau și eu acuș
 Și mă subscriu cu stimă

al vostru

TEPELUS.

Cocoana Gurădulce

„Câț, că voi și-n' post mâncați șoareci!

Cine pleacă, ca dascălul din Ciustei de lângă Blaj, în post la peșit, se întoarce buzat acasă. Și cine capătă odată peșind în post corfă, sau straiță, ca dascălul din Ciustei, același poat epune pofta, de a mânca în dulce carne, de ouiu, că până nu se pocăește, n'aude pe popa cântându-i „Isaia tânțuește“. Creștinii adevărați, între care și dascălul din Ciustei ar trebui să se numere, de frică, ca să nu păcătuiască cu gândul, în post nici nu cugetă la carne. Câț!

Dulcele e timpul binecuvântat, în care peșitorilor le crește norocul ca busuiocul la peșit și fetele le sar în brațe ca broaștele în lac. Câț!

Peșitul în post numai vrăjitoarele îl recomandă celor ce în dulce nu-și află mireasă, ca cel din urmă mijloc spre ași ajunge scopul. Câț!

Așa am aflat eu în copilăria mea din pățania unui fecior dela noi din sat cu numele Nicanor.

Nicanor feciorul unui bogat țaran dela noi, din naștere era cam pălit cu leuca, dar totuș nu era așa de prost, cât hăbăuc. Șapte ani a peșit Nicanor în dulce

toate fetele din sat și jur, până a făcut păianjen la urechi, și iască la nas, și-n timpul acesta a adunat mai multe corie decât toți Țiganii din Țara Oltului pot face într'un an. Câț!

În sfârșit Nicanor, la sfatul mai multor babe, și-a pus toată nădejdea de ași căpăta o nevastă în măestria unei vrăjitoare vestite. S'a duș la ea, și o a întreat ce să facă? Vrăjitoarea, descosând pe Nicanor deamăruntul despre trecutul său, i a dat următorul sfat:

„Dragul meu, dute acasă și prinde un liliac, și noaptea când răsare gănușă, taei aripa cea stângă, și o păstrează. Liliacul lipsit de aripa cea stângă, îngroapă-l tot în acea noapte la rădăcina unui stog în partea de către apus. În aripa de liliac pune 3 cățai de usturoi, 3 boane de piperiu, 3 sâmburi de măr pădureț, 3 ochi de broască, 3 măsele de șopărlă, 3 peri smulși din coada unui măt în ziua în care mătul capătă ochi, și aceste 3 rădăcini, ce eu ți-le dau.

Ca să ști ce rădăcini sunt este, Ți spun, căs rădăcini dela felurite ierburi scoase cu multă trudă în luna lui Maiu din vatra, unde strigoale la miezul nopții iocă

hora bălaorului, și învârtita smelilor.

Toate lucrurile numite, 7 la număr, le învâli în aripa de liliac, le pui într'o punguliță, și cu punguliță cu tot le bagi în ziua cea dintâiu a păresimilor în sân, și le porți până când Ți voi spune eu mai târziu ce să faci cu ele.

Tu dragul meu să pleci în post la peșit, și asta într'o Vinere de păresimi.

Șapte zile înainte de Vinerea, în care te vei hotărî să pleci la peșit, să te culci cu cămașa pe dos, și de piciorul cel stâng încălțat.

În Vinerea, în care vei pleca la peșit, să nu te speli nici să mănânci. După răsăritul soarelui să pleci la preumblare pe toate ulițele din sat, în care știi că șed fete de măritat. Preumbându-te pe uliță, toate fetele de măritat vor ieși sau la porțiță, sau se vor pune în fereastră și se vor uita la tine, tu însă să nu-ți faci vorbă cu nici una. Chiar și dacă oarecare fată te va întreba: „Unde te duci Nicorene? să nu-i răspunzi că e vai de tine și de ea. Până ce porți pungulița cu leacurile ce ți le-am dat în sân, nu e iertat să vorbești cu fată, că vă iau strigoalele, și din tine fac muțul călușilor, ear din fată strigoale, pe care o folosesc la mulșul vacilor.

Trecând pe la poarta unei fete, pe care ai dori s'o ai de nevastă zi încet ca nime să nu te audă: „Chiar de ași fi bou breaz bârlobreaz din ciurda dârlobârlobrezenilor, asta să fie a mea, și dacă n'ar vrea!“ — Apoi mai calcă 7 pași înainte, și te întoarce acasă.

În noaptea următoare dute la poarta fetei pe care Ți-ai ales așteaptă acolo până când oare unde'n sat vei auzi un cocoș cântând, apoi scoate punga cu vrăjitorile din sin, și o arunca în curtea ori în grădina fetei.

Făcând toate acestea fi hodi-nit, că fata aceea va trimite peșitori la tine să te peșiască, ca s'o iei de nevastă.

A șaptea zi dupăce Nicanor, urmând sfatul vrăjitoriei, a aruncat pungulița cu vrăjitorile în curtea fetei lui Candid Clopoțal. Paraschiva, aceasta n'a mai avut zi bună, nu lucra, nu mânca, nu dormia. nu da nici la întrebările

părinților ei răspuns, ci sta și cugeta mereu în tăcere.

Starea aceasta a Paraschivei a ținut 7 zile și 7 nopți. În noaptea a 7, Paraschiva mereu a strigat: Mă mărit, hai Nicanore de mă ia! — Dacă nu mă dați după Nicanor, eu în 7 zile's moartă!

Cuvintele aceste le-a repetat Paraschiva și după ce s'a sculat din pat, până când mamă-sa, ca s'o mulcomească, i-a zis: Bine draga mami, să te măriți după Nicanor, dar'el încă nu te-a cerut.

— Eu îl cer mamă, și dacă tu nu te duci să-i spui, mă duc eu!

— Mă duc eu draga mami și-l pețesc, fi'n hodină, hai de

mănâncă ceva, că de 7 zile n'ai mâncat nimica!

— Nu mănânc mamă până nu te duci să pețesti pe Nicanor!

Ce era să facă mama îngrijată de soartea fetei, s'a îmbrăcat sărbătorește, s'a dus și a pețit pe Nicanor. Acesta mereu gata de a se însura, n'a zis ba. Fata, aflând vestea asta, și-a venit în fire, a început a mânca și a vorbi ca și mai înainte.

În a patra săptămână după Paști, Nicanor s'a cununat cu Paraschiva.

Așa să facă și dascălul din Ciustei, dacă vrea să se însoare pețind în post, Mișuluc!

Din filozofia lui Amnar

La Gyuluca Maniu s'a dus adevărul să caute cvartir, dar l'a dat portarul Vaida afară.

*

Domnul Duca prin declarația cetită în parlament a înghițit un ac și acum vrea să scoată un fier de plug.

*

Ionel Brătianu l'a băgat pe Maniu în coteș și acum vrea să-l facă să cânte coșește.

Dar degeaba fiindcă din gâină nu faci cocoș, — după cum glăsuia pravoslavnicul pocăit Stere.

*

Stere se uită la Bogdan Duică ca dracul la popa.

*

Argetoianu cât a fost ministru a mâncat cârnați cu usturoi și acum spune că gura îi miroase a lapte dulce.

*

Vai de rămătorii cari se mestecă în tărățele lui Mihai Popovici.

I-a dat pentru ce-a cerut

Clientul: (către crâșmar) Vinul care mi l'ai dat pentru botez a fost numai apă.

Crâșmarul: Ai mare greșală domnule. Tocmai că a fost un vin anume pentru botez.

Clientul: Cum așa?

Crâșmarul: Foarte bine. La botez nu se dă decât vin botezat.

Stan Vorbălungă

— despre spor —

Cu sporul acesta funcționarilor au rămas tot cu sula în traistă și cu sarea în ochi.

În nădejdea sporului funcționarilor dela oraș și-au cumpărat briftașe, și acelea tot pe datorie; preutesele au văzut de straiță și dascălițele de desagi, dar n'au prea avut norocul să le umple.

Tot pe urma sporului ofițerilor cei mici au rămas cu datorii tot mai mari.

Ca sporul să fie împărțit bine trebuie o nouă comisie cu Lalescu, Tomescu, Cernat și Munteanu și atunci desigur împărțirea va fi mai cu puține socoteli, dar cu mai multe mâini.

Și mă gândesc că-i vai de pielea bieților funcționari până se vor obișnui cu noul spor.

Unii au căpătat durere la cap, alții la inimă, iar cei mai mulți își grijesc bine durerea de stomac, nu cumva să o peardă.

Numai să nu pătească și ei cu sporul, ca măgarul țiganului cu răbdatul, când să se învețe cu el, să moară de foame.

De aceea încheiu și eu cu vorbele sfinte;

«Mare ești sporule și minunate sunt răbdările, pe care ni-le dai să le încercăm».

Încă o foaie în cătrintă...

Pătruțul lui Sgaică, care era unica odraslă în casa părinților săi ar fi trecut între cei din urmă flăcăi ai satului, de pe vremea lui, dacă n'ar fi avut

părinți bogați, pentru-că îi lipsea bietului o doagă, cum e vorba: de frumos ar putea fi, dar minte ar mai trebui; ș'apoi nimeni nu întreabă de casa frumosului ci de a vrednicului.

Acest Pătruț, ca să fie și el în rând cu feciorii se muncea și el în jocul satului sdrobindu-se la joc de îi putea-i storce hainele de pe el, cum e vorba:

De-ai fi bun de lucrat
După cum ești de jucat;
N'ai purta haine din sat,
Că le-ai avea sub lăcat.

Căsătorit acesta cu o fată vrednică din sat, care aflându-l ce plătește, în tot ceasul și-a rugat moartea; ceea ce a și urmat căci salca nu-i ca pomul, nici prostul nu-i ca omul.

Căsătorit a doua oară cu o fată foarte voluminoasă din satul vecin, care din zi în zi devenea tot mai voluminoasă, așa că sătenii o cam luau la ochiu și mai ales femeile rele de gură povesteau despre ea câte verzi și uscate, de gândea că necuratul le spune.

Aș într'o Duminică mai mulți săteni adunându-se la sfat în uliță, zise unul:

— Ce să fie cu tine Pătruț, că tu te usuci pe picioare, de crezi că-ți mai lipsește un om în cioareci, așa s'au lărgit pe tine, pe când la femeia ta îi mai trebuie o foaie în cătrintă?

Cine mai știe la sfatul cui, — pleacă în o dimineață la pădure la colibă pe două zile.

Credincioasa(?) lui femeie îi pune merinde: pâne, ciapă, usturoiu și ridiche ca să nu rabde foame, muncind pe la pădure.

Voioasă femeia lui Pătruț, că, iar o să aibă o seară de bucurie și fericire, își petrecu soțul până în stradă.

În aceeași zi, seara, pe când apuneau luminile din unele case, Pătruț străbate pe furis în curte. Ea simte zgomotul și îndată îl întâmpină prin curte în întunecul nopții și îmbrățișându-l îi zise:

— Bine că ai venit dragule, credeam că nu vei veni. De mult te aștept cu masa gata. Nătarăul meu a plecat azi dimineață la pădure, la colibă. Vom avea o noapte

fericită. Vino puiule în casă. Ea credea adevărat că e doritul pentru care a gătat cina.

Când intrând în casă și se văzură față în față unul pe altul înlemniră de-abinelea, cu deosebire soția schimba fețe, văzându-și soțul înaintea ochilor în loc de ibovnicul așteptat.

— Dapoi tu, pentru cine atâtea plăcinte, atâtea friptură și

atâtea vin pe masă, ori ai voit să faci feștanie fără știrea mea?

— Nu! dar am socotit să pregătesc și pentru mâine sară, pe când vei sosi tu acasă dela pădure.

— Așa! acum văd de ce mie îmi mai trebui un om în cioareci și ție o foaie în cătrînță.

Gaiță.

E supărat

— Nici pe tine nu te mai salută dl Mucărița?

— Nu, fiindcă i-am vindecat soacra, care trăgea de moarte.

Știri telegrafice

Agentia: Tepeluș

Aduse în cârcă de „Calicul“.

Sibiu. Antreprenorii pompeilor barometrice din localitate auzind de vizita ministrului muncii au hotărât să înainteze un memoriu, cerând încheierea unui contract colectiv pentru branșa lor. Memoriul cuprinde următoarele 5 puncte principale: 1) Taxe pe supraconsumație, spre a putea fi omenește plătită supraproducția. 2) Interzicerea ban-

chetelor cari încarcă producția clandestină. 3) Se nu se amestece politicianii în marfa lor. 4) Timpul culesului fiind timpul, sezonului, să se plătească în ceasuri separate, și 5) aspre penalități pentru cei cari vor fi prinși cu ocaua mică sau cu mâncătoria. Societatea „Luculus“ a gastronomilor sibieni sprijinește cu căldură cererile sindicaliştilor dela pompele barometrice.

Ocna-Sibiului. Decând timpul frumos a atras câțiva vizi-

tatori mai vărățici, mulțimea concertelor, balurilor, teatrelor, spectacolelor se ține lanț. Și fiindcă multe din ele trebuie să aibe sare, ca să fie gustate de publicul privitor, lacul Horia, de atâtea descărcătură, a rămas fără sare. Din această cauză toate ovreicele au părăsit Ocna, fiindcă numai au ce duce pe urechi la lingăii cari le așteaptă din urbea Sărăturilor.

Sibiu. O expoziție interesantă de nuduri a deschis marea artistă, doamna Natura, la școala de înot a Regimentului 90 Inf. Din cauza prea multelor vopsele pictate pe nudurile grațioase, admirabila școală de înot s'a transformat într'o Mare roșie modernă.

Tălmaciu. Ca să-și tălmăcească sentimentele de stimă ce le are pentru șeful suprem al Caselor Cercuale, firma Feltrinelli a pregătit o masă din scânduri uscate, pe iarbă verde pe care s'au servit delicioșii păstravi. La această masă a fost ocrotit soțiaminte și trimisul special al Calicului.

Sadu. Enoriașii comunei au trimis o plângere Consilierului agricol pentru iugărele catastrale revendicate de atâtea vreme. În indignarea lor legitimă de data aceasta n'au mai cerut iugărele catastrale ci iugăre *catastrofale*. Apoi să nu ne mirăm dacă s'o abate peste noi tocmai din Sadu teribila catastroafă a furiei... boborului.

Săliște. Prin petrecerea lor de vară pompierii au vrut să iee măsurile de apărare contra incendiului dela petrecerea studenților, care a avut loc la Sf. Ilie. Și s'a ajuns la rezultat contrar. Inflamabilele fetițe au fost mai aprinse ca oricând iar pompierii s'au mulțămii doar cu avertismentul și cu... stângerea butoiului de bere.

Galeș. Marea ghicitoare în pascălie a spus unui bolnav șobolano-maniac că să cetească pe cei patru evangheliști care de fapt au fost trei: Luca și Matei, — dacă vrea să se facă sănătos.

La restaurant

- Chelner, carnea din tocana ce mi-ai adus miroase.
- Atunci mâncați numai oasele mă rog.

Din snoavele lui Cebêurlea

Butoiașul lui Moș Tipirig

Sau ce va să zică „A bea să dai cu căcuța 'n câini»!

Moș Tipirig e Directorul unui mare stabiliment militar. De treabă, foarte îndatorabil și serviabil. Pâinea lui Dumnezeu Colonelul. Dar, ca tot omul, avea și el o meteahnă: îi cam plăcea să sugă...

Moș Tipirig prefera vinul — nu de alta, dar ca să mai prindă putere și să capete voie bună de lucru, căci meseria lui îl făcea să simtă la slujbă cât era ziulica de mare.

Ca să nu lungim vorba, o să vă spun în două cuvinte că dl Colonel, ce se gândise, că instalase un Butoiaș cu vin în podul ce corespundea biroului dsale de lucru. Un furtun ce răzbătea prin tavan și se prelingea pe lângă unul din pereți acoperit cu o perdea, stabilea comunicația directă între Dumnealui și butoiaș.

Ce cantitate era în el, nu ne privește. Moș Tipirig doar atâta

grije avea, să-l umple din nou când era pe isprăvite.

De pahar nu era nevoie. Numai ce apuca mânu cu mâna și-l ducea la gură.

Bea omu cu meșteșug! îi trăgea o dușcă, două după împrejurări, și-și menținea totdeauna buna dispoziție la aceiași temperatură.

«Secretu» i-l știa numai ordonanța, — și cu Domnul Maior Sârbovici, ajutorul și mâna dreaptă a dumnealui la Stabiliment.

Timpul se scurge ușor, și cu el se prelingea și vinul din butoi. Dar vezi că urciuru nu merge de prea multe ori la apă!...

Intr'o zi, vâlvă mare la Stabiliment în jurul unei licitații la care se prezintase un singur concurent căruia i se adjudecase un mare număr de căruțe

pe prețul de 150 de lei bucata. Gurile rele susțin că era vorba de chesoane de artilerie, dar fie! căruțe să le zicem.

Un bun prieten al Maiorului, cât aude, dă fuga la el și-l întreabă ce-i cu licitația din ajun. Ar fi dorit să concureze și el.

— Am aflat abia aseară de licitație, spunea el lui Sârbovici, — altfel m'ași fi prezentat și eu...

— Nui nimic, îl liniștește prietenul, totul se schimbă în țara asta când e bunăvoință... Dar ia spune-mi cât ai fi dispus să oferi?

— Ai mai putea lăsa 10 lei din prețul stabilit.

— Nu mai înțeles! Nu-i vorba de asta.

Și cu ochii întrebători: Vreau să zic: cât iese?

— Cinci lei de căruță la prețul de 140, răspunde solicitatorul, care de data asta pricepuse rostul întrebării.

Sârbovici privindul-i țintă: Crezi c'o să ne murdărim noi pentru câțiva lei? Urcă prețul dacă nu-ți convine.

— Cum o să-l, urc odată ce s'a hotărât ieri costul maxim de confecționare?

— Ce-ți pasă? Puțină bunăvoință și se face. Dacă-ți spun eu!...

— !?

— Dacă-ți spun eu!...

— Atunci cât să punem?

— Pune cât vrei: Doar Statul plătește!

— Statul, Statul plătește, da peste o anumită sumă cred că nu putem trece. Să punem 170 de lei bucata: 150 ai mei și 20 ai dumnitale.

— Ți-am spus să pui cât vrei... 200, 250, pune 300. „Tata moșu» aprobă tot ce spun eu.

— Apoi, dacă-i așa, pune dumneata, dle Maior, cât crezi. Eu mă mulțumesc cu 150 lei de bucata.

*

Zis și făcut. Sârbovici pune trei sute de lei de căruță, — și intră cu oferta alături la «Tata moșu».

*

— Mai lăsați hârtiile, domnule Colonel, mai lăsați-le, pentru numele lui Dumnezeu, că v'ajunge de dimineața și până seara cât e ziua de mare. Ați început să slăbiți! Și să mai

zică ai de pe front, cari stau și trândăvesc în tranșee, că la noi nu se muncește!

Tata moșu era în toane bune. Ii trăsese o dușcă, două, cu «mațu», și avea poftă de vorbă.

— Ce spui tu mă Sârbule? Las că nu mă prăpădesc eu cu firea, și arătând în spre tavan: cât oi avea viață...

— Se vede că v'a venit ceva prospătură, domnule Colonel!

— Da, mi-a sosit azidimineață niște vin pe lege. Când ai bea trei păhăruțe, câinii! Bine că veniși, să-l guști și tu și să-mi spui cum ți se pare. Opreghel! Adă două pahare!

Colonelul umple la furtun paharu Maiorului și i-l întinde.

— Să-mi spui cum ți se pare. Sârbovici gustă de două trei ori, îi savurează buchetul și-apoi se pronunță:

— Da unde l'ați aflat, domnule Colonel? Asta-i vin pe lege... Să bei să dai cu căciula 'n câni!

Moș Țipirig radios:

— Traba mea... Bea-ți paharu și să-ți mai pun numu.

— Cu dumneavoastră, domnule colonel. Să închinăm amândoi!

Moș Țipirig se execută bucuros.

— Să trăiți domnule Colonel. Să vă meargă toate în plin și să vă văd în curând socru mare!

— Noroc' Sârbovici! Când ne-o fi mai rău, așa să ne fie. Amin!

Și tata moșu, cât ai clipi din ochi, i-a și dat de fund. Chi-purile, el era obișnuit să bea cu furtunul!

Sârbovici o luase bine. Știa el că începutul era totul. De aci încolo las pe el, să te ții băutură în tovărășie! Paharele se umpleau unul după altul și tot așa de repede se și goleau.

Ce să vă mai spun? Intr'o jumătate de oră Moș Țipirig se făcuse lulache.

Domnul maior se gândește c'a sosit momentul, și face ca și cum ar fi vrut să se retragă.

— Ce ești grăbit? îl întrebă Colonelul.

— Nu sunt grăbit, domnule Colonel, dar am niște hârtii de examinaț, și voiam să vi-le arăt și dumneavoastră.

Și cu'n aer indiferent: Dacă n'aveți timp acuma, le-om vedea și mâine.

— Nu lăsa pe mâne ce poți face azi, îi răspunse Colonelul, aducându-și aminte zicătoarea. De ce să le lăsăm pe mâine? Ce fel de hârtii sunt?

— E vorba de-o ofertă privitoare la licitația pentru căruțe... Vrem s'o vedem împreună, urmând apoi să fie aprobată de dumneavoastră.

— N'ai examinat-o tu?

— Ba am examinat-o, dar vroiam să vă întreb și pe dumneavoastră înainte de a o aproba...

— Apoi dacă-i studiat-o tu, ce să mai pierdem vreme? Știi că am toată încrederea în tine. Și făcând un gest:

— Dă hârtiile 'coace!

Și apucând tocul, aprobă dintr'un condei oferta noului solicitator pentru trei sute de lei căruța!

Maiorul iese apoi dela Colonel și intră 'n biroul dumnealui, unde l'aștepta, pe ghimpi, prietenul.

— S'a făcut, îl liniștește el, cu surâsul pe buze. Nu-ți spuneam eu?

În seara aceleiași zile, — Opreghel, ordonanța lu' Moș Țipirig, nu mai avea astâmpăr. Văzuse pe stăpănu-său cum se 'ndemna cu Maiorul la pahar după pahar, și l'apucase o sete de ziceai Dumnezeule!

— Tiii! Minunat vin se vede că i-a venit lu' domnu' Colonel de-l lauda așa de mult domnu' Maior!

Și lui Opreghel îi vuiiau prin urechi ca un cântec surd și dulce cuvintele lui Sârbovici: „să bei să dai cu căciula'n câni”!

Ce să facă să guste și el barem odată?

Moș Țipirig avea obiceiul să ia cheia biroului la el, așe că nu era chip să se 'nfrupte la maț.

Tot frământându-și mintea găsește soluția. Cere, voie lui stăpănu-său să se ducă ia cinema-tograf.

Colonelul, om bun, consimte și Opreghel pleacă.

Dar în loc să se ducă la „comedie”, ia drumul înspre butoi. Se suie 'n pod și, așa pe 'ntuneric, cu ulcica la 'ndemână, bea Opreghel mereu, până ce se face turtă și-adoarme lângă butoi!

Când se trezește a doua zi dimineața, se pomenește 'ntrun lac de apă roșie. Ce făcuse ce dresese, că nu pusese cepu bine la loc, și peste noapte se scursesese tot vinu!

Ce să facă? Acu vedea el bine ce însemna «a bea să dai cu căciula 'n câni»! Dar era prea târziu.

— Să mă fac mort lângă butoi, — se gândea. La urma urmelor o să jur c'am fost beat și n'am știut ce fac. Jos de-aici nu mă dau să știu că crăp!

Dar pe când Opreghel făcea pe mortu în pod, Moș Țipirig își rupea părul din cap în biuroul Dumnealui! Cum intrase pe ușă îl năpădise ca un fel de ploaie. Biuroul Domniei sale, — vezi minune a dracului, — ploua vin din toate părțile, căci lichidul din pod răzbătuse prin tavan și se prelingea pe pereți. Ți-ar fi trebuit umbrelă!

Ce era de făcut?

Mirosul sângelui lui Cristos pătrunsese acum pe coridoare... Părea că întreaga clădire mirosea a vin! Butoiașul cu pricina era doar goșogeamite butoi de-o sută de litri!

Opreghel a fost găsit sfiorând în pod, și-a mâncat o bătae seră cu moartea, iar în urmă a fost băgat la carceră.

Dar lucrurile din nefericire pentru Colonel, nu s'au mărginit aci.

Ca fulgerul s'a răspândit vestea în oraș, și-a doua zi «tranc-o anchetă!

Moș Țipirig a ieșit opărit de tot și-a fost și mutat, iar mai pe urmă a trebuit să demisioneze din armată din cauza neregulilor ce se constataseră cu ocazia anchetei! Ieșiră la iveală toate combinațiile lui Sârbovici!

*

După câteva luni, Colonelul, întâlnind întâmplător pe „omul lui de încredere” și aducând-și aminte de pățania cu licitația căruțelor, îi spunea între altele cu ton de profet: — Măi Sârbovici, ți-ai bătut tu joc de mine, da să știi c'ai să faci tu una..., da una mare măi, să ți se ducă vestea. Și după un moment:

— Să n'ajungi în pușcărie!..

Nu mult în urmă profeția bătrânului Colonel se 'mplinea 'ntocmai! «Colonelul Sârbovici face într'o zi o poznă de i se duce vestea dela Nistru pân' la Tisa...»

Acum meditează asupra nestatorniciei lucrurilor omenești, departe de-ai lui, într'o închi-soare undeva!

Iar moș Țipirig, de câteori și-aduce aminte de el, regretă momentele de slăbiciune din trecut și-l compătimentește:

— I-am spus eu într'o zi că are să facă una... da una mare de tot, să i se ducă vestea!

Inșă Moșul Ghinăralul
Luă osul pe la spate.

Și-am crezut că Mihalache
Iși mai schimbă și el portul,
Dar cămașa și ȋțarii
Mi-l'au, țărănit cu totul.

Acum iar pornim tocmeală...
Pân' ce vine 'ncoronarea
Prințului Mihai, de sigur
Se termină pertractarea.

Iob.

In casă de funcționar

— Barbate mâine e Duminecă, am putea cumpăra și noi odată pe lună carne.

— Răbdare femeie, că încă nu ne-a dat sporul.

Cântecul pertractării

Patru ani de vreme lungă
Am căscat după Putere
Și-am făcut atâtea pacturi
Pertractând cu Costi Stere.

Și cu Lupu pertractat-am
Două tomni și-o iarnă lungă
Dar Puterea, lua-oar dracii
Nu s'a grăbit să ne-ajungă.

Și cu Iorga și tachiștii
Am făcut la concordate,

Predică funebrală

Jalnică adunătură!

Astăzi avem să petrecem până la groapa pe un bun creștin (?), care în toată viața sa a fost de două ori la biserică: odată când s'a botezat și a doua oară când sa cununat. Să-i fie de bine! Amin.

La groapă: Al domnului e pământul.

Un sătean: Al dracului e mortul, Amin.

Câte le-ai făcut să fie de sufletul tău, iar câte le vei mai face să fie pe al meu, zis-a soția mortului.

G.

In trenul de Ocna.

— Doamnă vă rog dacă nu vă supărați...

— Nu crezi că ești obraznic d-le?

— Nu sunt deloc, dar mai stați și pe piciorul stâng, că pe dreptul nu-l mai simt deloc.

Sus Marcule!

Haida dina dana da
 Marcule Măria ta
 Ia-ți merinde și pileală
 Sa mergem departe 'n țară
 Sa cutreerăm pământul
 Tu cu jocul, eu cu cântul.

Tu nu vezi mare bădie
 Că te ia de scăfârlie
 Și își bat în drum potala
 Toți cei cari n'au plătit foaia
 Dau din brânci și bat din gură
 Când le ceri o fărmitură
 Ban din banul tau de chin
 Bata-i Sfântul Constantin.

Joacă-i Marcule în gloata
 Ceata 'ntreagă, ceata toată
 Pe burtoși pe ofticoși
 Cari te 'ncurcă cu gogoși
 Pe fruntași și pe borfași
 Cari la plata sunt trufași

Și după ce le-ai suflat fu-
 mul
 Sa li joci pe câte unul
 Și pe nume și policră

Sa rupi câte o urzică
 Pe pielea lor cam grosicioară
 Până or băga pe moară.

Pe din jos de valea seacă
 Specula o vulpe bearcă
 Cum să își scape suticu
 Sa rămână cu Calicu,
 Dar Calicu-o făcut haț!
 Și vulpea s'a prins în laț.

Spune Mutu către sluta
 Tu muere scăpăm suta
 Porcărește pe Calicu
 Ca te duc gratis cu dricu
 Sluto, sluto, cu cărlige
 Nu te 'ntinde că te frige,

Și s'a dus babu s'a dus
 Cât în jos atât în sus
 Cât în sus atât în jos
 Sanătos și mânios
 Sanătos de nepăsare
 Mânios că dă parale
 Așa-i babu, ce să-i zici
 Vrea și bani, vrea și... Calici,

Dina, dina, dina da
 Plesnirea-i măria ta.
 Joacă, joacă, Marcule,
 Săcaț'ar potcoavele,
 Să tâlcuești poezia
 Scrisă'n «Alba-Iulia»,
 De năucul Pătrânjan,
 Bot și limba de țigan,
 Tâlcuită pe 'nțeleș,
 De vladica Huhurez.

Astăzi «Alba-Iulia»,
 Murdărește hârtia,
 Cu scrisul dobitoceșc
 Și cu graiul țigănesc,
 Așa «frumos cuvântă»
 Marcule maria ta!

„O zi mare și frumoasă”
 Pentru stremțeni prea scâr-
 boasă.

„Frunză verde de pe plaiu”
 Cei smintiți acu în Maiu,
 ,Când Maniu a fost în Stremț’,
 Toți au rânchezat în zdremți,
 „Și frumos a fost primit”
 Guițând din a lor plit.

„Frunză verde spic de grâu”
 „A sosit uncat Maniu”,
 În turma de-alegător

Ca să-i deie cu toți flori,
 „Frunză verde-a codrului”,
 Toți nebunii Stremțului,
 Stau cu labele la gura
 Să capete băutura,
 Stau să vadă pe Maniu,
 Să-i îndoape cu rachiu.

„Au făcut poartă triumfală”,
 Ca poiata lui Pacală,
 Ca Maniu să se grabească
 Turma să o fericească.

„S'au venit cu mic cu mare”,
 Toți cu crucea pe spinare,
 Unii tare râncheza
 Alții flocoși hâraia,
 De copite ridica
 Lui Belzebuth se ruga

Douăzeci milionuța
Din a statului punguța
Stau la unii în tașcută,
„Dar asta n'a cugetat”
Poporul întunecat
„Cum poporul suflet viu”
Se scârbește de Maniu,
„Cum poporul din Ardeal”,
E calărit ca un cal
D'un partid național,
Care de mult tot clocește
Și cuibarul murdărește,
Iar ouăle s'au stricat
Și pui vii încă n'a dat,

„Voi țeranii dela sate”,

„Așa proști și fără carte”,
N'ai drept Patrânjan fârtate!
Că cel cu cap de bostan
Ascultă d'un Patrânjan
Care nu-i vrednic un ban,
Că și el vrea să dea sfat
El cu cap descreerat.

„Să strigăm toți în Ardeal”,
Bine zici mai Patrânjan
Jos partid Național,
Iară Maniu să trăiască
Tot pe cuibar să clocească,

Huhurez.

Intre ginere și soacră

Soacra: Ginere dragă dute și chiamă un doctor fiindcă de vr'o câteva nopți nu mai am odihnă. In fiecare noapte am halucinații și-l văd pe Uciga-l Crucea.

Ginerele: Cine te pune sa te uiți noaptea în oglindă!...

Unui prieten

Imi vorbești de consecvența
Și citezi cazuri o mie
Nu pot, fi ca tine frate
Consecvent doar in... prostie

Tepeleș.

Consiliului comunal

Când a fost vorba de lemn
Toți ați înlemnit
Și fără baie, la un semn
V'ați spălat cumplit.

Tepeleș.

Om de treabă

— Iți scrie des creditorul
dumnilale pentru datoria
care ai să i-o dai?

— Aș! E un om foarte
de treabă. Uneori primesc
doar câte-o singură scri-
soare pe zi dela el.

Dada și luna

Țiganul — așa se pove-
tește — ieșind odinioară
din poiată, și uitând-se în-
tr'o baltă, spre mirarea lui,
a văzut luna la fundul băl-
ții. Ho! Zise țiganul — lo-
cul tău lună frumoasă nu e
'n baltă puturoasă, ci sus
pe ceriu, ca dada, când za-
ce'n poiată întins pe scân-
dură lată, să te vada cât ești
de 'nholbata: — Deci a luat
un cârlig lung; l'a bagat în
baltă, și acațând cârligu
de-o rădăcina dela spatele
lunii, a tras, a tras, până ce
sudoarea-i curgea din nas.
Și a tras dada a tras, până
când cârligu s'a rupt, iar el,
cât era de lung pe spate
a căzut, și văzând luna pe
ceriu, plin de bucurie, a strigat:
Vezi acolo-i de tine
lună nebună, nu 'n baltă de
broaște spurcată!

O știre feroasă

Pastravii dela valea lui
Ivan sunt bolșevici. De fri-
ca lui Trancu-lași, că o sa-i
încadreze la Ocrotirile ab-
domenale, au dezertat cu
toți din lada, când sa-i
pună la frigare.

Intre soți.

Soția: Spune bărbate de ce numai face Dumnezeu și acuma minuni.

Soțul: Cum să nu facă? Nu mai departe n'a făcut Dumnezeu o minune cu tine, când te-am luat și urâtă și fără nici un ban.

Herr von Frankfurter și Nenea Cartaboș

Eră în ziua de Crăciun.
Sunase ceasul de dejun.
Pe masă multe farfurii
Cu fel de fel de „porcării”
Menite ca să mi umfle gușa.
D'odată se deschide ușa
Și fără să fie invitat,
La masa mea s'a așezat
Un cârnat
Exotic la înfățișare.

Il mai văzusem mi se pare
Prin berării, de nu mă nșel.
„Mă rog cu cine am onoare?
Zic eu, sculându-mă'n pi-
cioare.

— „Herr von Frankfurter”,
zise el,
— „Ce vânt te-aduse-aci în
casă?”

„Eu'nfitla tunneta la masă”
Purtarea lui deși bizară,
'Mi-era cam greu să-l dau
afară,

Și mai ales p'un așa ger,
S'apoi sunt ospitalier

Ca ori si care bun român.
„Poftiți”, mă pregăteam să
'ngân,

Când deodată n'trun castron
Aud un mormăit, un svon,
Și, combatantca un cocoș
Zăresc pe nenea Cartaboș,
Că țop în centrul mesei sare
Și strigă plin de indignare:

— „Hei mări „nemțesc” ce
cați aici?

„Nu ne dai pace nouă nici
„La praznice cum e Cră-
ciunul?”

„Apoi să nu fac pe nebunul
„Și să te dau d'a berbeleacu
„De ceafă până te-o luă
dracu?”

— Cum stai cu-așa moșic
la masă?”

Măntreabă neamțul c'o gri-
masă.

— Mări neamțule, nu ți-e ru-
șine

„Să faci pe nobilul cu mine?”

Răspunde nenea Cartaboș.
„Ta' tu-i tot porc ca și al meu
„Și porc a fost și al tău stră-
moș,

„Ba încă d'ăia cu jujeu.
„Eu nu's din neam de mi-
tocani,

„Am rude chiar „Patriciani”;
„Dar eu nu vreau să mă
fălesc

„Cu-aristocratica mea viță—
„Descind, da, dintr'un sim-
plu „Ghiță”,

„Dar dintr'un Ghiță româ-
nesc,

„Și azi fiind o sărbătoare,
„Și românească și creștină,
„Prețind că locul de onoare

„La masă-i drept să îmi re-
vină.

„Iar asta-i locul Dumnea-
voastră!

Răcni crunt Nenea Cartaboș
Și Herr Frank furter, cocoloș
Svârlit fu 'ndată pe fe-
reastră.

„Apoi ceva mai liniștit,
Nea Cartaboș, demn, mi-a

grăit:

— „Scuzați mă rog, cum
brusc mă port,

„Dar nu putui să mai suport!
„Păi bine nene 'n țară'aici

„E un azil de venetici?
„Tot ce este Românesc

„Românii desprețuiesc,
„Și tot ce este străin

„Admirabil e, divin!
„Până' și limba ce se cere

„Să vorbești azi în saloane
„E adusă de cucoane

„Tot de peste frontiere!
„Tot și toate din păcate,

„Ne vin din străinătate...
„Haide, să zic, luxul! bine,

„Luați'l din țări streine;
„Inșă, pentru Dumnezeu,

„Cum să nu mă revolt eu
„Când văd că voi importați

„Până și niște cârnați
„Din Paris, Berlin New-York?

„Par'că'n biata Românie
„N'ar mai fi picior de porc!
„Uite, asta-i porcărie...

— „Nene Cartaboș, adânc,
„Ai vorbit! îi zic eu'n fine.

„Mi-ai plăcut așa de bine
„Că mi vine să te mândă!”

Ultimat la punga abonentilor

trimitem acum, când lei s'au terminat iar sute nu mai avem, și rugăm pe toți aceia cari își vor vedea cinstitul nume aici mai la vale, să ne trimită fără întârziere suma care străjuște în dreptul numelui său.

Lucrătorii, cerneala, hârtia poșta și câte și mai câte, nu

Popovici Silviu, mech. Calea Reg. Ferdinand Cluj 105 lei.

Dorobanți Alex. șef de gară, Veștem jud. Sibiu 215 lei.

Dicu Cornelia, Sebeșul săsesc jud. Sibiu 300 lei.

Rusu Teodor comerc. Lupeni Hunedoara 215 lei.

Celibariu Costică, Bunești p. Govora Vâlcea 215 lei.

Colceriu Dumitru, Voșlobeni Ciuc 105 lei.

Casina Română, Géoagiu Hunedoara 105 lei.

Radu Micolae, Uzina electrică Lupeni Hunedoara 215 lei.

Frâncu Alex. Str. Mitropoliei 23 Sibiu 300 lei.

Traudes Dumitru, comerc. Hodac p. Giurgiu Mureș-Turda 215 lei.

Popescu Eugen, rev. școlar Sf. Gheorghe 260 lei.

Bârsan Ioan inv., Școala de Stat, Deal jud. Sibiu 105 lei.

Simian Teodor, picher Zam Hunedoara 105 lei.

Casa Culturală, Deal p. Săsciori jud. Sibiu 105 lei.

Nistor Iosif, Homorodul de jos Sătmar 78 lei.

Tulbure Ioan, primpretor Str. Regală No. 97 Făgăraș 105 lei.

Dragomir Ioan, comerc. Miercurea Sibiu 160 lei.

Peligrad Nicolae, Str. Ciopotari 98 București 190 lei.

Popa Iosif, Zam Hunedoara 280 lei.

Tebea Nicolae, Ruja p. Agnita jud. p. Agnita, jud. Târnava mare 215 lei.

știu ce e așteptarea iar dacă tot lei și nu mai pui, rămâi ifillu cu timpul.

Pe acei dela care nu vom primi suma cu care ne datorează, fără nici o altă convocare îi dăm avocatului spre acționare, iar speșele de judecată or să fie pupăză peste colac. Fiind însă con-

Nanu Dumirru, Dorna-Vatra Bucovina 215 lei.

Botoroagă Gh. Călnic p. Sebeșul săsesc jud. Sibiu 215 lei.

Bela Ioan, comerc. Boița Hunedoara 215 lei.

Iosif Victor, Banca Centrală Turda 105 lei.

Milea Ioan, comerc. Toplița Română 215 lei.

Borcea Marcel, Mina «Elena» Lupeni Hunedoara 215 lei.

Moga Ioan, comerc. Curtea de Argeș 285 lei.

Jitariu Teodor, Colonia nouă 28 Simeria Hunedoara 285 lei.

Mihăilescu Mihai, Peștera Constanța 105 lei.

Martin Petru, Reșița-Secul Carș-Severin 225 lei.

Roșca Ioan, Reciu p. Gârbova jud. Sibiu 300 lei.

Droc Petru, Voineasa p. Brezoi Vâlcea 105 lei.

Balu Gheorghe, Piața gării Nr. 1 Cluj. 105.

Ghișe Vasile, Pazoria Constanța 105 lei.

Ittu Gheorghe inv. Lonia Petroșan Hunedoara 105 lei.

Comă Zaharie fochist Uzina electrică Lupeni Hunedoara 214 lei.

Dr. Mureșan Iuliu, avocat, Piața Cuza Vodă 7, 105 lei.

Lungu Ioachim, Răhău 486 jud. Sibiu 240 lei.

Bozdog Dumitru Ocna Sibiului Alba Inf. 215 lei.

Frăcea Ioan, Tilișca jud. Sibiu 270 lei.

Popa P. Gheorghe, 3487 Indiana Pensilvenia Harva jud.

vinși că toți se vor grăbi să ne trimită bănișorii pentru abonament, vorba de mai sus sună numai la care trebuie.

Deci fiecare să se uite aici și dacă își va afla numele să strige **prezent** și să trimită imediat banii.

Administrația.

Ave U. S. A. Sud. America. 240 lei.

Hârțloagă Ioan preot, Daia Săsească 105 lei.

Homorodeanu Dumitru, Petroșani Str. Aurel Vlaicu jud. Hunedoara 215 lei.

Aleman Dumitru, Săsciori jud. Sibiu 108 lei.

Albulescu Ioan, dep. cu lemne Bucova Hunedoara 160 lei.

Sărlazi Dănilă, șef de gară, Sânghierghiul român jud. Bistrița Năsăud 105 lei.

Casa de Cetire Pianul de sus jud. Sibiu 246 lei.

Nicoară Ștefan, funcț. Casa de păstrare Mercurea jud. Sibiu 190 lei.

Casina Română a funcț. Dir. Minelor de stat Lonea Hunedoara 240 lei.

Mănușiu D. Ioan, Poiana 303 Sibiu, 160 lei.

Branca Dumitru, șofular gara Cosicea Constanța 300 lei.

Boțeanu A. Petre, Not. cerc, Râpa de sus of. Porcești Mureș Turda 300 lei.

Moșoiu Moise, Simon jud. Făgăraș 215 lei.

Buburuzan Samoilă, Mănăstirea Humorului Bucovina 240 lei.

Banca Centrală, Str. Regina Regina Maria 6 Cluj 105 lei.

Voicu Nicolae, Stupini, No. 7. jud. Brașov 300 lei.

Albescu I. A. Str. Abator R. Vâlcea 300 lei.

Cioban Ioan, inv. Porcești jud. Sibiu 216 lei.

Cafeneaua Boulevard, Sibiu 30 lei.

Duca Vasile Str. Șincai 26
București 280 lei.

Greavu Oprea, Roșia de Să-
caș 60 lei.

Romoșan Petru, Vurpăr p.
Vințul de jos, jud. Alba Inf. 280
lei.

Stănea Iacob, preot Vințul de
jos Alba Inf. 280 lei.

Voileanu Rică Banca Româ-
nească Făgăraș 170 lei.

Bogdan Dumitru, Prim notar
orăș. Alba Iulia 215 lei.

Dr. Mirza Atanasiu, adv. Alba
Iulia 105 lei.

Șerdean Dumitru măcelar Al-
ba-Iulia 215 lei.

Ivan Gheorghe, cojocar Pre-
saca de Secaș jud. Alba-Inferi-
oară 280 lei.

Toma Aurel, notar Str. Londrei
Cluj 160 lei.

Drăghiciu Dobrin, econom Galați
Hunedoara 300 lei.

Gherman Ioan, cantor Galați
Hunedoara 300 lei.

Gherman Onu, econom Galați
Hunedoara 300 lei.

Livedean Petru, econom Galați
Hunedoara 300 lei.

Todoran Ioan, comptabil Pui
Hunedoara 105 lei.

Simion Lupaș, croitor, Sibiu
270 lei.

Bucșa Macedon, șef de gară
Mediaș jud. Târnava mare 270
lei.

Moldovan Nicolae, Chișinău

Str. Sf. Petru și Pavel Basara-
bia 280 lei.

Bratu Dumitru, antr. de pădure
Salvarusă Căt. Bașpunar jud.
Tulcea 210 lei.

Dr. Vlad, Mediaș 105 Lei.

Banciu Nicolae, 5435 Russel
Detroit Mich. U. S. A. Nord
America 240 lei.

Stirimin Nicolae Vale 118 p.
Sălște jud. Sibiu 215 lei

Pinca Anicuța, Cergăul mare
p. Blaj jud. Alba Inf. 235 lei.

Suciu Petru, Racovița 121 p.
Sebeșul de jos jud. Sibiu 240 lei.

Fogăraș David Racovița 26
jud. Sibiu 240 lei.

Mărean G. Racovița 240 lei.

Văsan Ioan, Racovița 35, 240
lei.

Pascu Trif. inv., Glod p. Zlat-
na Alba Inf. 280 lei.

Mihăilescu Ioan, Str. Crișana
15 Constanța 215 lei.

Pop Ioan Mircești p. Sâncrai
jud. M. Turda 205 lei,

Flucșe Lazăr, Corabia Str.
Bogdan 54 jud. Romanați. 105 lei.

Cuza Longhin Str. Zidului 2
Sibiu 280 lei.

Ghișoiu Ioan, Gura Râului jud.
Sibiu, 105 lei.

Dordea Ioan, comerc. Calea
Cisnădiei 14 Sibiu 105 lei.

Creșneacu Antonie, Str. Rani-
cher 7 Sibiu 270 lei.

Popovici N. comerc. Bran
Brașov 215 lei.

câinii otrăviți de primărie
caută în locul lor pisici și
cotoci din Ardeal. Prefuri
după invoială.

Societatea pentru pro-
tecția câinilor din București
caută semnături pe plânger-
rea ce urmează a fi înain-
tata Ligii Națiunilor.

Cine oferă o friptură bună
de împărțit între naționa-
liști și liberali.

Căutăm o mască româ-
nească patriotică pe care
vrem să o oferim lui C.
Stere.

Funcționarii, cari n'au
primit încă sporul să se a-
dreseze nouă, pentru a le
da în schimb marci poștale.

Vindem un calendar,
care spune ziua când statul
va ieftini monopolurile și
viața.

Descântec la dure- re de cap și măsele

Capule, capule,
Na-ți-l ție dracule
Foaie verde mătrăgună
Sară-ți toți dinții din gură.
Intoarnă-l Doamne
Și-l răstoarnă
Și-l învărte
Și-l desvârte.
Ba mi-l suce
Și-l desuce,
Strămbă-l Doamne
Și-l destrămbă
Pân' se face gura jîmbă.
Pâne albă n'ai mîncă,
Apă rece n'ai mai bea,
Pe pat nu te-ai mai culcă
Iarbă verde n'ai călcă,
Cucul nu ți-ar mai cănta,
Paști în gură n'ai luă.

Recept:

Să-ți umpli gura de gros-
cior (smântână) și să te dai cu ca-
pul de un stâlp de telefon de
atâtea ori, până se va alege, unt
în gură.

Dr. Gaiță.

Mica publicitate calicească

Piei de câne, fine, de
toate colorile și rasele vin-
de eftin mai mulți foști pro-
prietari de câni din Bucu-
rești.

Se caută un dicționar și
o gramatică română pentru
un senator ungar, care știe,
dar vrea totuș să învețe ro-
mânește.

Profesor de geografie
angajem imediat, ca să în-
vețe pe ungurii din Ardeal
că Timișoara se află în Ro-
mânia și nu în altă parte.

Se caută în Avrig un
nou local pentru evacuare
democratică la toamnă.

Furnizăm formulare de
plângeri pentru minorități
la Liga Națiunilor.

Doamne și dșoare bucu-
reștene rămase văduve de

Librăria Săteanului

Tipografie. — Legătorie. — Editură.

Sibiu, Str. Pintenului 1 (vis-à-vis de liceul „G. Lazar“).

**e complet asortată cu toate cărțile
școlare pentru clasele primare
:- și secundare :-**

Cărți ajutătoare pentru dñii învățători. Hărțile continentelor pe pânză, tablouri intuitive de toate felurile. Mare depozit de caete de diferite mărimi. Blocuri de desen, caete de desen, maculatoare, cretă, compase, penițe, creioane.

Domnii inv. la comande mai mari, — primesc rabat.

**Depozit de engros pentru domnii co-
:- mercianți cu reduceri însemnate. :-**

Liniale, bureți, sugativă, tampoane, călimări pentru școlari, mape de caete, ghiozdane, penale, herbare teuri, echere, cu un cuvânt toate articolele de papetărie necesare școlilor și elevilor cu prețuri avantajoase.

**Când veniți în Sibiu, înainte de a
cumpăra articole pentru școală și
cărțile necesare, dați pe la**

„Librăria Săteanului”

**(vis-à-vis de liceul George Lazar)
pentru a vă informa asupra celor
necesare.**